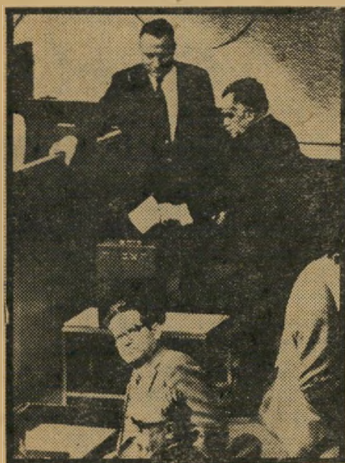

בעד שר-הביטחון ואיש חרות, עזר וייצמן, הצביע בעד יצחק נבון. סגנו של וייצמן, מרדכי ציפורי, הצביע נגד.

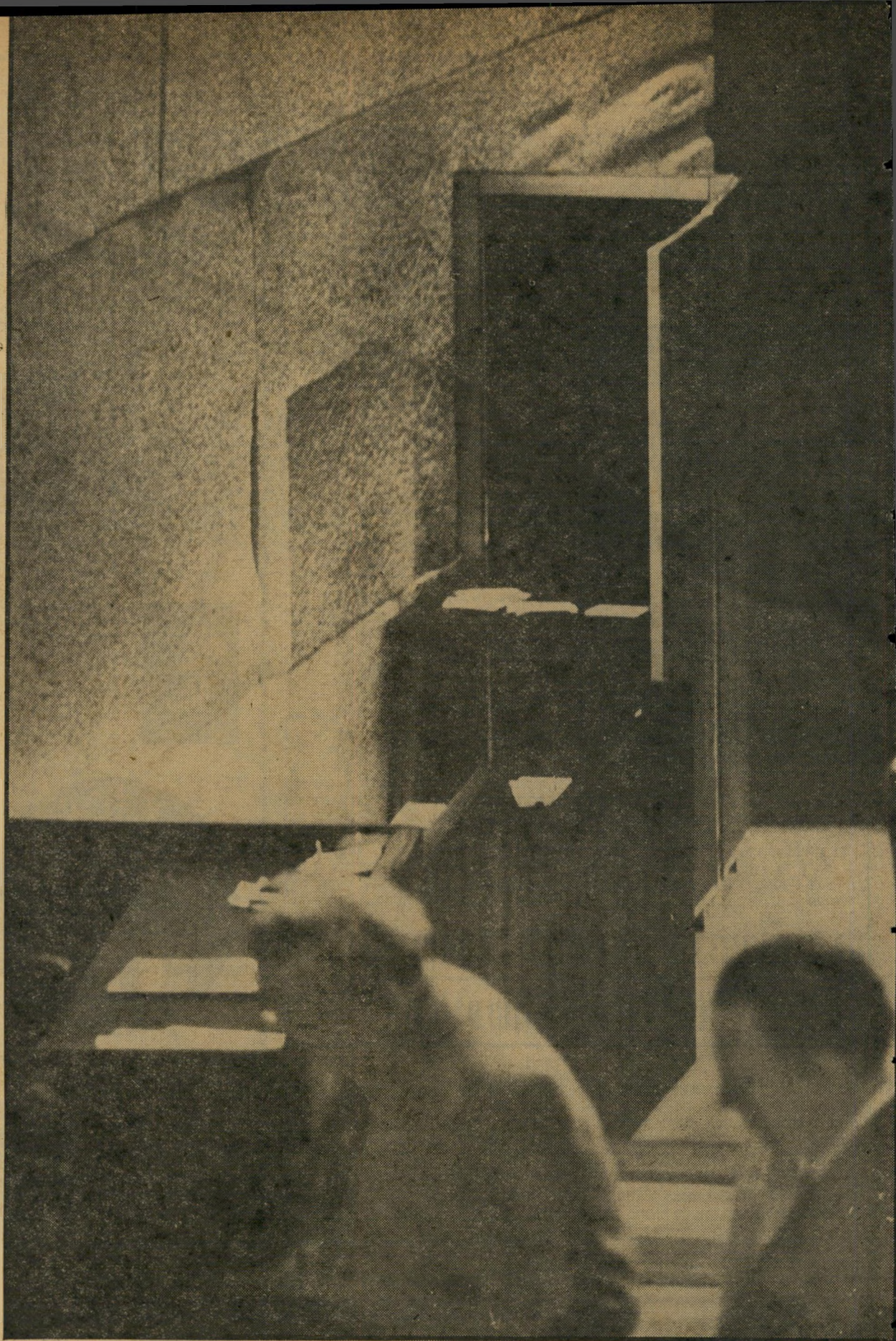
בעד שר האנרגיה והתשתית, יצחק מודעי, הימרה את פי מיפלגתו והצביע בעד נבון. הוא אמר אחר-כך: „אני גאה באופן שבו אני הצבעתי“

בעד יושב-ראש הכנסת, יצחק שמיר, יצר תקדים כאשר קם מכס יושב-הראש, וירד לאולם להצביע. יצחק שמיר הצביע בעד יצחק נבון.

בעד שר-החוץ משה דיין, חבר-מיפלגתו-לשעבר של יצחק נבון, רפ"י, הצביע גם הוא בעד נבון.

שלוש ערימות

ממקום מושבו של כתב העולם הזה אפשר היה להבחין היטב בשלוש ערימות הפתקים שהונחו על השולחן שהוותר על ידי פרגוד משני צדדיו, על-ידי קיר מצד שלישי והיה פרוץ מצד רביעי. מימין היו מונחים הפתקים שעליהן הופיע שמו של נבון. הערימה האמצעית היא ערימת מעטפות ריקות, והשמאלית של

פתקים ריקים, בהם בחרו אלה שהתנגדו לנבון. רק בשלבים האחרונים של ההצבעה הבחינו כמה עיתונאים בכתב העולם הזה הרושם לעצמו כיצד הצביע כל אחד מחברי-הכנסת, והיפנו את תשומת-ליבם של שני חברי-כנסת לכך, ואלה התלוננו לפני היושב-ראש, יצחק שמיר החליט, בסופו של דבר, כי למרות שהבחירות לא היו חשאיות, כפי שמחייב החוק, הן תופסות.

על-פי בקשתו האישית של יושב-ראש הכנסת **יצחק שמיר**, שביקש לשוות צביון חגיגי לשיבה. הוא ידע כי לא צפויות הפתעות בהצבעה: **יצחק נבון** היה המועמד היחיד לתפקיד נשיא המדינה.

הח"כ שהחליף פתקים

אפילו ניהושי-הטוטו, המקובלים כלי-כך על חברי-הכנסת ערב הצבעות חשובות, לא נערכו הפעם. לכולם היתה ברורה חלוקת הקולות, למרות שהצבעה היתה צריכה להיות חשאית: הליברלים ואגודת

ישראל יימנעו מהצבעה; המערך, המפד"ל, ד"ש, חד"ש ושלי יתנו קולותיהם למען נבון. השאלה שנשארה פתוחה: כמה מאנשי חרות יצביעו בעד נבון וכמה נגדו. בקצה האולם, לשמאל דוכן יושב-ראש הכנסת, הוצב פרגוד, שהסתיר את אשר נעשה מאחוריו מעיני היושבים באולם. ביציע הקהל וביציע האורחים היו נכבדים. רק מי שישב בקצהו של יציע העיתונות היה יכול להשקיף על הנעשה בתחום אותו אמור היה להסתיר הפרגוד. שם הוצב שולחן ועליו שלוש ערימות נייר. בערימה הימנית פתקים עליהם הוד"פ פס השם יצחק נבון, בערימה האמצעית מעטפות ריקות ובשמאלית פתקים ריקים. לאלה הבוחרים להצביע נגד נבון.

מזכיר כנסת **נתנאל לורר** קרא בי-שמות חברי-הכנסת לפי האל"ף-בי"ת. ראי שון המצביעים, שר-הדתות **אהרון אבנר** הציר"א, ניגש אל מאחרי הפרגוד, שלף פתק מהערימה הימנית והכניסו למעטפה. הוא, כמו יתר חבריו מהמפד"ל, בחר ביצחק נבון. אחר-כך יצא ושילשל את המעטפה אל תוך תיבה שהותקנה ליד דוכנו של היושב-ראש. ממקום מושבו של כתב העולם הזה קשה היה שלא להבחין איזה פתק נטל לידו כל אחד מחברי-הכנסת — זה שעליו הוד"פ פס השם יצחק נבון או זה שהיה לבן. רק לעיתים עבר סדרן בקו הראייה של הכתב והסתיר את המצביע. כך אירע שכתב העולם הזה הצליח להבחין במרבית חברי-